

Γιώργος Αθανασιάδης → Δικηγόρος, Θεατρικός Συγγραφέας → e-mail: athanasiadis.g@hotmail.com

ΠΕΡΙ ΝΟΜΩΝ & ΕΛΛΗΝΩΝ ΖΩΗΣ

Το μακρύ της ζωής μου ρεμπέτικο

Αφηγητής

Πολλά τα πάθη των ανθρώπων
και οι αδυναμίες τους
Και πάντα κείνοι που μοιάζουν θύματα ίσως
και να μην είναι
Θύμα ήταν και η Σκουλαρικού της ζωής της
Δέσμια και σκλάβα του πάθους της
Περνούσαν τα χρόνια
Και ήθελε νάχει τον πλήρη έλεγχο της ζωής
του Ανέστου
Ο Ανέστος ήταν απόλυτα εξαρτημένος από
την Κουλά
Φαινόταν να είχε πετυχεί το σκοπό της
Τον είχε δεμένο κοντά της
Εκείνος πάλι ένιωθε ότι όλη της η ζωή ανή-
κε σε εκείνην
Ήταν η αδελφή, η μάνα η συντροφος
Ο δύστυχος δεν ήξερε οτι δεν είχε πλέον
δική του βουληση
Όπι είχε εκείνην τον απόλυτο έλεγχο της σκέ-
ψης και των συναισθημάτων του
Εκείνη ή η πρωΐνη
Η ανόπτη η Σκουραλικού
Δεν ήξερε ότι στο παιχνίδι της πρέζας
δεν υπήρχε νικητής ή νικημένος
Γιατί χαμένοι ήταν και οι δύο
Και περισσότερο εκείνη
Τον πότιζε ναρκωτικά κάθε μέρα την ώρα
που κοιμόταν
Κάθε βράδυ
Εκείνος άργησε πολύ να καταλάβει τι του
συνέβαινε
Μάλλον δεν θα καταλάβαινε ποτέ
Μέχρι κείνη τη μέρα
Που κάποιος από την παρέα του
Παλιός στην πρέζα
Τούπε να πάει στο γιατρό
Και να μάθει
Φωτιά στη ψυχή άναψε η αποκάλυψη της
αλήθειας
Το θύμα γίνεται θύτης
Δεν ήταν σκληρη η εκδίκηση
Τα χέρια του δεν εβαψε μια μάτια

(Η μαυροντυμένη μορφή απομακρύνεται από τη σκηνή, η μουσική σταματάει να παιζει και τα φώτα πέφτουν πάνω στη γνωστή κάμαρη... ο Ανέστος μπαίνει στο δωμάτιο και βρίσκει τη Κουλά να φτιασιδώνεται... αμίλπτος χωρίς να την κοιτάξει παίρνει ένα ποτήρι και βάζει λίγο κρασί μέσα.. αποφεύγοντας της..)

Ανέστος

Σήμερα νιώθω καλά και ήρεμα, πραγματικά
είμαι καλύτερα...

Κουλά

Αγάπη μου, πόσο ευτυχισμένη με κάνεις,
καιρό είχα να σε δώ να νιώθεις καλά...
Θα πρέπει να το γλεντίσουμε
Αντε ας πιώ ένα ποτηράκι κρασί και εγώ

Ανέστος

Μόνο που να αγάπη μου, σήμερα είμαι πολύ κουρασμένος
Από νωρίς το πρωΐ κάτι καινούργια τραγούδια που κάναμε πρόβες
Και αισθάνομαι εξαντλημένος
Νομίζω ότι απόψε δε θα πάω στο μαγαζί και θα μείνω εδώ
Να κοιμηθώ
Με κούρασε η νύκτα
Θέλω και εγώ να απολαύσω ένα βράδυ στην αγκαλιά της αγάπης μου

Κουλά

Ελα πάμε να ξαπλώσουμε...
Τον αγκαλιάζει με τρυφερότητα και ξαπλώνει δίπλα του

(Σε λίγο ο Ανέστος προσποιείται ότι αποκοιμίζεται βαθιά... στο μισοσκόταδο σπκώνεται η Κουλά και πάει προς τη τσάντα, την ανοίγει και βάζει στη παλάμη της λίγη ηρωΐνη... τον πλησιάζει σιγά και είναι έτοιμη να το ρίξει στα ρουθούνια του... ο Ανέστος ανοίγει τα μάτια του και ανασπάνεται και την αρπάζει δυνατά από τα χέρια...)

Ανέστος

Σκύλαααα... Πουτάνααα... Σκύλαααα!!!
Ωστε αυτά ήταν τα γιατροσόφια τα Βουρλιώτικα της θειάς σου
Μου κατέστρεψες τη ζωή
Θα σε σκοτώσωωωωω!!

Κουλά

(ουρλιάζοντας από πόνο)
Μήνηνήνηνή άσε μεεεε... με πονάς...
Άσε μεεεε... "Ελεοςςς!!!"

Ανέστος

Ζητάς τη λύπη και το έλεοςςς μου
Γιατί; Γιατί; Γιατίιιι;;;
Γιατί να σε λυπηθώ;
Πές μου γιατί;
Μου κατέστρεψες τη ζωή ...
Μ' έκανες πρεζόνι..
Με στέλνεις στο θάνατο...

Κουλά

Σ αγάπησα... σ αγάπησα και σ αγαπώ πολύ
Σε ήθελα και σε θέλω δικό μου
Μόνο δικό μου, τ ακούς;
Είμαι μεγαλύτερη σου... μια καλντεριμιτζού
Μια του δρόμου...
Παράποσα τα πάντα....
Πίστεψα και πιστεύω σε σένα...
Τώρα πιά είσαι δικός μου
Κοίτα σε λιγό θ αρχίσουν πάλι οι πόνοι
Θα με παρακαλάς, θα πέφτεις στα πόδια μου
Θα καταρρέεις
Μόνο εγώ θάχω το φάρμακο και το ξέρεις...

Ανέστος

Το ξέρεις παλιοβρώμα... το ξέρεις, θα σε σκοτώσω
(εν τω μεταξύ αρχίζει το στερπτικό σύνδρομο)
Πονάω... πάλι άρχισε το μαρτύριο... Πονάω
(αρχίζει να κτυπέται στο πάτωμα... σε πλήρη εξέλιξη το στερπτικό, η Κουλά με θριαβευτικό ύψος τον αφήνει... σε λίγο αρπάζει από τη σάντα της το σακουλάκι με τη σκόνη που του αφαιρεί λίγο λίγο τη ζωή)

Κουλά

Αυτό ήταν... τώρα πιά είσαι δικός μου
Ας πάρω και εγώ το πρεμιστικό μου
Μαζί θα ταξιδέψουμε απόψε
Μαζί θα πετάξουμε στους ουρανούς
Ενωμένοι για πάντα

(τα φώτα σβήνουν και αρχίζει να παίζει η ορχήστρα κύκλο τραγουδιών του Ανέστου που έχουν σχέση με τα ναρκωτικά... ο Ανέστος και η Κουλά αποχωρούν από τη σκηνή... Μετά τα τραγούδια εμφανίζεται πάλι η σκηνή με την κάμαρη... Η Κουλά σπκώνεται και βλέπει ένα σημείωμα πάνω στο τραπέζι... το διαβάζει...)

Κουλά

Οχιπιπιπ!!!!!!! Δε μπορείς να μου τα κάνεις αυτό
Θα σε βρώ... κάπου θα σε βρώ...

(Τα φώτα κλείνουν και εμφανίζεται πάλι ο Αφηγητής
(Εν τω μεταξύ, από τη σκηνή έχει απομακρυνθεί από την κάμαρη, το κρεβάτι και έχει εμφανιστεί ο Ανέστος καθισμένος ανακούφουδα, ο αφηγητής στέκεται δίπλα του, ενώ του αγγίζει αρχικά με αγάπη το κεφάλι του και ο Ανέστος αγκαλιάζει μπροστά του τα πόδια του)